

Krigsforbrytelser mot menneskeheten. Et flagrant brudd på Internasjonal rett

Aggresjonen mot Afrin

Myndigheten for utenriksforhold

E-post: d.k.derve.r.x@gmail.com

Introduksjon

Sikkerhetsbehovene i tilknytning til offentlig orden er ikke uforenlige med folkerettens regler, som styrer hvordan offentlige og militære operasjoner skal gjennomføres. Imidlertid kan ikke slike lover påberopes for å rettferdiggjøre sikkerhetsrelaterte handlinger dersom menneskerettighetene og en stats suverenitet brytes, særlig av nabolandene. Respekten for folkerettens lover under væpnede konflikter krever at alle berørte stater skal iverksette disse lovene på en slik måte at de bidrar til at urettmessige fiendtligheter opphører.

Men etter to uker med kamper, er de pågående hendelsene i Afrin i Nord-Syria flagrante brudd på menneskerettighetene og internasjonal humanitær rett etter den tyrkiske statens og dets assosierte militante gruppers angrep. Afrin var det tryggeste området i Syria. I møte med disse vilkårlige og urettferdige angrepene er det nødvendig å ta i bruk reglene til kjent internasjonalt humanitært lovverk og beskytte ofrene i væpnede konflikter. Den tyrkiske statens fiendtligheter har overskredet det oppgitte målet med operasjonen ved å angripe sivile og infrastrukturen, inkludert moskeer, samt ødeleggelse av arkeologiske steder og bruk av våpen som er forbudt internasjonalt.

Hva er det juridiske grunnlaget for den tyrkiske statens påstander, når det erklærer at det bygger angrepet på Afrin på folkerettens regler?

Prinsippet om ikke-innblanding i andre staters interne forhold

Internasjonale allianser og traktater forplikter medlemslandene til å gjennomføre folkerettens regler. I denne forbindelse har Tyrkia vært medlem av NATO i mer enn 60 år. Tyrkias invasjon av syriske grenser og territorier og dets manglende respekt for den syriske statens suverenitet er spørsmål som krever at de berørte stater griper inn for å opprettholde internasjonal fred og sikkerhet og stoppe Tyrkias fiendtligheter i Syria siden begynnelsen av den syriske revolusjonen og til nylig i Afrin ifølge til følgende prinsipp:

1-Prinsippet om ikke-innblanding i andre staters indre anliggender:

Alle traktater i internasjonale organisasjoner forbyr alle former for innblanding i indre forhold i andre stater. Dette prinsippet er knyttet til staters grunnleggende rettigheter:

- suverenitet.
- Likestilling mellom stater, særlig når det gjelder suverenitet og staters evne til å velge sine politiske, økonomiske og sosialkulturelle systemer.
- Staters rett til å bestemme over sine naturressurser.

Enhver inngripen vil redusere en stats suverenitet og myndighet over dets territorium.

2. Vedtak fra FNs generalforsamling: Resolution 2131/desember 1965

"Erklæring om avvisning av intervensjon i staters indre forhold og beskyttelse av deres uavhengighet og suverenitet"

"Ingen stat har rett til å gripe inn, direkte eller indirekte, uansett grunn, i en annen stats interne eller eksterne forhold. Følgelig blir væpnet intervensjon og alle andre former for inngripen eller forsøk på trusler mot statens integritet eller mot dens politiske, økonomiske og kulturelle elementer, fordømt."

"Ingen stat må bruke eller oppmuntre til bruk av økonomiske, politiske eller andre former for tiltak i den hensikt å oppnå at en annen stat tvinges til underkastelse av sine suverene rettigheter eller for å sikre seg fordeler av noe slag mot denne staten."

Som sagt, er den grunnleggende regelen om respekt for statenes suverenitet og rettigheter, å respektere de nevnte prinsippene og reglene. Dette viser at den tyrkiske okkupasjonen har gått utover disse prinsippene og grepet inn i en annen stats indre forhold med en uberettiget begrunnelse.

Den tyrkiske statens begrunnelser for å invadere Afrin

-Under en konferanse holdt i den tyrkiske byen Kilis, sa assisterende premierminister Recep Akda, at "Tyrkia lanserte Olivengrensoperasjonen innenfor rammene til rettighetene som er garantert av folkeretten for å beskytte vårt land og våre naboer mot terrororganisasjoner som for eksempel PYD, YPG og IS i Afrin."

Også den tyrkiske stabssjefen annonserte at lanseringen av Olivengrensoperasjonen er for å etablere sikkerhet og stabilitet langs Tyrkias grense. Erklæringen understreket at operasjonen foregår innenfor rammen av Tyrkias rett til å bekjempe terrorisme og retten til selvforsvar, som er garantert av folkeretten og FNs Sikkerhetsråds resolusjoner og artikkel 51 i FNs charter. Men den tyrkiske statens krenkelser av de syriske grensene har skjedd helt siden begynnelsen på den syriske revolusjonen ved at den støttet terrororganisasjonen IS og tillot dens medlemmer å komme inn i Syria via Tyrkia, samt at den angrep uskyldige sivile som prøvde å søke tilflukt i Afrin.

Den tyrkiske statens påstand om tilstedeværelse av IS-medlemmer i Afrin er helt enkelt usann. Afrin har alltid blitt beskyttet av Folkets forsvarsheter (YPG), Kvinnenes forsvarsheter (YPJ), Asayesh (Politiet) og De syriske demokratiske styrkene (SDF), som i samarbeid har spilt en sentral rolle i kampen mot IS og andre terroristgrupper. Det er derfor ulovlig å beskrive disse styrkene som terrorister for å rettferdiggjøre den tyrkiske statens invasjon av Afrin.

- FN-paktens artikkel 51 sier: "Ingenting i den nåværende pakten skal svekke den iboende retten til individuelt eller kollektivt selvforsvar hvis et væpnet angrep gjennomføres mot et medlem av De

forente nasjoner, inntil Sikkerhetsrådet har truffet de nødvendige tiltak for å opprettholde internasjonal fred og sikkerhet. "

Denne bestemmelsen rettferdiggjør ikke på noen måte den tyrkiske invasjonen av Afrin, som følgelig truer livene til uskyldige sivile. Tyrkia ble ikke angrepet av de lokale styrkene i Afrin, men tvert imot ble Afrin og dens landsbyer bombet av den tyrkiske hæren før den såkalte Olivengrensoperasjonen ble påbegynt.

Den tyrkiske okkupasjonen angriper sivile i Afrin

- Internasjonal humanitær lov er opptatt av beskyttelse av de som deltar i strid. Den pålegger krigførende stater et sett med forpliktelser. De første, andre og tredje Genève-konvensjonene begrenser de krigførende partenes adferd under gjennomføringen av militære operasjoner. Den fjerde Genève-konvensjonen og dens tilleggsprotokoller beskytter også sivile og deres eiendommer, samt offentlig eiendom som skoler, universiteter, sykehus, tilbedelsessteder, broer, gårder, fabrikker og annet.

Disse prinsippene er basert på:

- Sondringen mellom militære og ikke-militære (sivile) mål. Artikkel 48 i protokoll I i 1977 fastsetter: "For å sikre respekt for og beskyttelse av sivilbefolkningen og sivile gjenstander skal konfliktens parter til enhver tid skille mellom sivilbefolkningen og stridende og mellom sivile gjenstander og militære mål og i tråd med dette skal de kun styre sine operasjoner mot militære mål. "

Internasjonal humanitær lov har gitt generell og særegen beskyttelse av sivile gjenstander. Dette framgår tydelig i den fjerde Genève-konvensjonen fra 1949 og protokollene I og II i Genèvekonvensjonene fra 1977 og Haag-konvensjonen fra 1954, knyttet til Beskyttelsen av kulturminner i tilfelle av væpnet konflikt.

Når det gjelder generell beskyttelse, fastsetter artikkel 25 i Haagforskriften om Lov og sedvane i forbindelse med krig på land, 1907, at:

"Angrep eller bombardement, uansett med hvilket middel, av byer, landsbyer, boliger eller bygninger som ikke blir forsvart, er forbudt."

Når det gjelder særegen beskyttelse, angir artikkel 25 i Haagregler fra 1923 for Regler for luftkrig:

"I forbindelse med bombardement med fly skal alle nødvendige skritt tas av kommandanten for å spare så vidt mulig bygninger som er dedikert til offentlig tilbedelse, kunst, vitenskap eller veldedige formål, historiske monumenter ... forutsatt at slike bygninger, objekter eller steder ikke på det tidspunktet brukes til militære formål."

- Gjenstander og materialer som er uunnværlige for den sivile befolkningens overlevelse.

- Kulturelle gjenstander og steder for tilbedelse.

- Beskyttelse av bygninger og installasjoner som inneholder farlige materialer.

- Beskyttelse av det naturlige miljøet.

Med alt som vi har redegjort for ovenfor har vi vist internasjonale pakter og traktater som forbyr angrep på sivile og gjenstander eller materialer som er uunnværlige for deres overlevelse og som forbyr angrep på kulturelle og religiøse steder. Men i Afrin, foran verdens øyne, er alt tillatt for den tyrkiske hæren, som har angrepet uskyldige sivile, herunder flyktninger og internt fordrevne, som har blitt ofre for politikken til en stat som støtter terrorisme. Som vi tidligere har nevnt var Afrin det sikreste stedet i regionen.

Noen av ofrene massakrert av den tyrkiske okkupanthæren, som angrep sivile i landsbyen Haj Khalil i Raju-distriktet i Afrin.

Noen av ofrene massakrert av den tyrkiske okkupanthæren, som angrep sivile i landsbyen Kobala i Afrin.

Menneskehetsbruddene til den tyrkiske hæren og dens tilhørende grupper var ikke bare angrep på uskyldige sivile og deres eiendommer, men krenket også menneskers historiske og kulturelle gjenstander ved å angripe kulturelle og historiske steder. Målet var å eliminere den kulturelle arven til Afrin og dens folk. Haagkonvensjonen om Beskyttelse av kulturelle objekter i tilfelle av væpnet konflikt fra 1954 og bestemmelsene i protokollene I og II fra 1977 angir klart:

"Uten at det berører bestemmelsene i Haagkonvensjonen for Beskyttelse av kultureiendom i tilfelle av væpnet konflikt av 14. mai 1954, og andre relevante internasjonale instrumenter, er det forbudt:

(a) Å begå fiendtlige handlinger rettet mot de historiske monumentene, kunstverk eller steder for tilbedelse som utgjør folkenes kulturelle eller åndelige arv.

(b) Å bruke slike gjenstander som støtte for en militær innsats.

(c) Å gjøre slike gjenstander gjenstand for represalier.

Resolusjon nr. 2347 vedtatt av FNs sikkerhetsråd på sitt møte nummer 7907 den 24. mars 2017 beklaget den ulovlige ødeleggelsen av kulturarven, religiøse steder og gjenstander og smugling av kulturelle eiendeler av terroristgrupper under væpnet konflikt, og bekrefter at slike angrep kan utgjøre en krigsforbrytelse og må bringes til retten.

Med henvisning til alt ovenfor: bombingene av arkeologiske steder og moskeer i Afrin er en del av det systematiske og direkte angrepet utført av den tyrkiske hæren, som kan betraktes som terrorhandlinger i henhold til folkeretten og FNs Sikkerhetsråds resolusjoner. Den tyrkiske hæren ødela store deler av Ain Dara-tempelet, som er tusenvis av år (12.000 år ifølge noen eksperter) gammel. I tillegg angrep den tyrkiske hæren Salah Al Din-moskeen og kirkegården i Jindiris.

Bilder av den tyrkiske hærens angrep på Salah Al Din-moskeen og kirkegården i Jindiris.

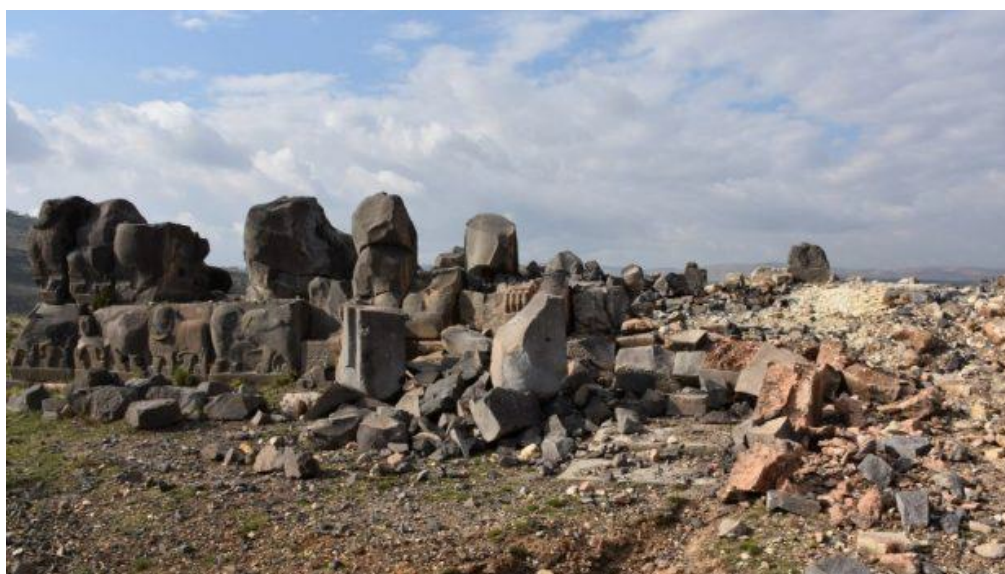

Foto av den tyrkiske hærens angrep på Ain Dara tempelet i Afrin.

Den tyrkiske okkupanthæren hevder at dens operasjon er basert på folkerettens regler og bestemmelser, med påskudd om at den bekjemper terrorisme, mens den bruker terrorister i forbindelse med slagene i Afrin:

Det er godt dokumentert at Tyrkia er blant de fremste landene til å støtte terrorisme, særlig i forbindelse med kampene som fant sted i byen Kobani i Nord-Syria og senere nå i Afrin. Det finnes mange dokumenter som viser at mange som var medlemmer av ulike terroristorganisasjoner, som IS og Al Nusrafronten, nå kjemper i Afrin. Hvordan kan en stat hevde å bekjempe terrorisme, mens den bruker terrorister i sine egne angrep for å underminere det kurdiske folkets og syrernes vilje?

Informasjon om elementer fra IS, som for øyeblikket er medlemmer av grupper som deltar i kampanjen som Tyrkia kaller Eufrats skjold

1. Anwar Ibrahim Al Jabo, født 1976, fra landsbyen Al Beshririya i nærheten av byen Terbah Sepi. Han arbeidet som lastebilsjåfør fram til at han ble med i IS. I 2015 dro han til Tyrkia og er nå medlem av den såkalte Frie syriske hæren.

2. Ismail Firas Al Abar, fra landsbyen Sabikhan i Deir Al Zour. Han er 35 år gammel og var en militær leder i IS i 2 år. Han flyktet fra fengsel og dro til Tyrkia hvor han forble i ett år. Han er for tiden øverstkommanderende for en bataljon som er del av Eufrats skjoldkampanjen.

3. Basel Nayef Al Shehab, kallenavnet Abu Zeid Al Ta'ai, opprinnelig fra landsbyen Qortoba nær Tel Hamis. Opprinnelig var han med i Al Nusrafronten og sluttet seg senere til IS og kjempet mot YPG i Kobani. Han deltok også i kampene i Manbij og ble såret der. Han ble ført til et sykehus i Mosul. En måned senere dro han til den nordlige delen av Aleppos landsbygd og bosatte sig i Al Bab-området. Basel er for tiden leder av en fraksjon i Sultan Murad Brigaden i Al Bab.

4. Abdul Qader Al Sawyj er fra landsbyen Al Saba'a Al Arbeen nær byen Al Shadadi. Han var medlem av IS og er for tiden assisterende leder for Al Hasaka skjold brigaden, som er knyttet til den tyrkiske hæren.

5. Ammar Abdul Aziz Al Abbas, er fra landsbyen Al Hermoushiyeh i nærheten av Deir al Zour. Han var medlem av IS og hadde kallenavnet Abu Hamza. Han er for tiden en stridende i Tja'ama Al Sharqiya fraksjonen i Idlib og har nå kallenavnet Al Battar.

6. Ammar Musa Al Hammadi fra landsbyen Al Qairwan nær byen Darbasiyeh. Han var medlem av IS i Al Raqqa, og er for tiden medlem av Eufrats skjold-kampanjen i byen Jarablus.

7. Khalil Ahmed Nuri, fra landsbyen Al Arisha. Han var medlem av den såkalte Frie syriske hæren i Al Arisha og ble senere med i Al Nusrafronten. Han ble med i IS og kjempet i Al Shadadi.

Han dro til Al-Mayadin og deltok i angrepet på Abu Khashab. Han flyktet fra IS og er for tiden medlem av Eufrats Skjold-kampanjen.

8. Mehran Khalaf Al Sufi: arbeidet innenfor alle de militante fraksjonene. Han ble med i IS og ledet en gruppe tunisiske og algeriske terrorister, som han hjalp til å komme over til Irak. Han forlot IS og jobber for tiden med Eufrats Skjold-kampanjen som en sikkerhetsansvarlig.

9. Hamad Abdullah, fra landsbyen Samihan nær Tel Barak. Han ble født i 1995 og var medlem av Al Nusrafronten. Han ble senere med i IS i Al Shadadi og dro til Tyrkia der han ble med i Eufrats Skjold-kampanjen.

10. Saleh Shehadeh: Fars navn: Mohamed Al Ahmed. Mors navn: Amina. Han ble født i 1986 i Al Qanayya vest for Kobani. Han ble med i IS og deltok i kampen om Kobani. Han flyktet til Jarablus og forble et medlem av IS. Han ble senere med i Eufrats skjold-kampanjen i Jarablus.

11. Thamer Nawaf Al Khalloufi (kjent som Abu Abbas) fra Tel Hamis. Opprinnelig var han medlem av den såkalte Frie syriske hæren i Tel Hamis og arbeidet under ledelse av Abu Hamam. Etter at IS tok kontroll over Tel Hamis lovet Thamer troskap til IS og deltok i mange av deres kamper. Etter frigjøringen av Tel Hamis flyktet han til Tyrkia og ble med i Ajnad Al Hassaka-gruppen i Tyrkia. Han ble senere et viktig medlem av gruppen, og rekrutterte unge til Eufrats skjold-kampanjen.

12. Mohammed Mahmoud Al Jassim: Mors navn: Warda. Han ble født i 1986 i landsbyen Dikan i Sarin. Først kom han til IS og ble værende i Sarin og etter frigjøringen flyktet han til Jarablus og ble med i Eufrats skjold-kampanjen. Hans nåværende rolle er som sikkerhetsansvarlig og ansvarlig for å rekruttere unge til kampanjen. Hans bror, Ahmed, var medlem av IS og flyktet nylig til Jarablus.

13. Hamad Al Salama fra Al Shayokh Tahtani. Han ble med i IS og kjempet mange kamper. Han ble senere med i Eufrats Skjold-kampanjen. Han er nå en overordnet sikkerhetsansvarlig i Jarablus og samarbeider tett med tyrkisk etterretning.

14. Ahmed Ayoub Al Hesso, fra landsbyen Raheea. Han var medlem av den såkalte Frie syriske hæren og ble senere med i IS. Han er for tiden en offiser i Eufrats skjold-kampanjen i Tyrkia.

15. Shawkat Khoja Sama'awi fra landsbyen Shayoukh. Han er 50 år gammel. Han var overordnet sikkerhetsansvarlig i IS og deltok i kampen om Kobani. Han er for tiden leder av en av fraksjonene i Eufrats skjold-kampanjen.

16. Bassel Hamoud Al Yassin Al Shaykhan, fra landsbyen Al Jalaa (10 km fra Al Raqqa). Han arbeidet i IS som sikkerhetsoffiser sammen brødre: Yassin Hamoud Al Yassin og Bashar Hamoud Al Yassin. De er alle i Jarablus og arbeider i Eufrats skjold-kampanjen.

17. Navn på en rekke personer, som ble med i IS i Tel Hamis og senere sluttet seg til Eufrats skjold-kampanjen:

- Mohamed Amin Asyod: mors navn: Na'aima. Han ble født i 1975 i Balqish Saghyra.
- Ahmed Amin Asyod: mors navn: Na'aima. Han ble født i 1983 i Balqish Saghyra.
- Amer Sulaiman Al Abdullah: født 1981 i Hanwa Kabeer i Tel Hamis.
- Adnan Sulaiman Al Salem: mors navn: Fawza. Han ble født i 1983 i Hanwa Kabeera i Tel Hamis.
- Ismail Saleh Al Faihan: født 1985 i Hanwa Kabeera i Tel Hamis.
- Thamer Nawaf Al Dahas: mors navn: Mahia. Han ble født i 1987 i Am Kuhaif i Tel Hamis.
- Nawaf Khalaf Al Dahas: mors navn: Shiha. Han ble født i 1959 i Am Kuhaif i Tel Hamis.

- Majhem Nawaf Al Dahas: mors navn: Mahia. Han ble født i 1983 i Am Kuhaif.
- Melhem Nawaf Al Dahas: mors navn: Mahia. Han ble født i 1985 i Am Kuhaif.

18. Mustafa Mohammed Qaddour og Salman Mohammed Qaddour: begge ble med i IS for en kort stund. De flyktet så til Tyrkia og ble med i Eufrats skjold-kampanjen.

19. Shaddad Abboud Al Akla: Hans kallenavn er Abu Yarub, og er 32 år. Hans mor er Sara Abdulaziz. I begynnelsen på revolusjonen var Shaddad en av de mest framtrepende aktivister i Ghurayan-distriktet. Han deltok i kampene i Sri Kaneh. Han hadde to brødre (Abu Assad og Abu Majed), og begge ble drept i slagene om Sri Kanehs. Han ble senere med i IS i Al Mayadeen. Han flyktet deretter fra IS og dro til Jarablus for å bli med i Eufrats skjold-kampanjen.

20. Hussain Ahmed Dakhmi (Abu Jareih) fra landsbyen Qasabin. Han var medlem av IS og er for tiden medlem av Eufrats skjold-kampanjen.

21. Mohamed Yasin Zaeer fra Al Bab. Han har en sønn som heter Shadi, og er en offiser i militærpolitiet innenfor Eufrats skjold-kampanjen. Han er også koordinator mellom Eufrats skjold-kampanjen og den tyrkiske etterretningen. Han deltar nå i angrepet på Afrin. Han har 2 brødre, Ward og Fahed, begge er medlemmer av IS.

Alle disse navnene beviser at den tyrkiske okkupasjonshæren er involvert i å støtte terrorisme, både direkte eller indirekte.

Tyrkia er medlem av NATO

Den tyrkiske okkupanthæren hevder at den vil kjempe mot terrorisme, befri sivile og repatriere flyktninger. Verden vet at de som den tyrkiske hær kjemper mot hadde den største rollen i kampen mot terrorisme i Midtøsten. I tillegg til å angripe uskyldige sivile og ødelegge kulturobjekter, angrep den tyrkiske hæren også infrastrukturen i Afrin, inkludert dammer og fabrikker. Disse angrepene er grove brudd på folkeretten.

Den tyrkiske hæren angrep Midanki-dammen i Afrin

Den tyrkiske hæren angrep vital infrastruktur i Afrin (et strømproduserende område)

Hvordan kan et NATO-medlem utføre slike angrep, som anses for å være farligere enn terrorangrep? Disse bruddene er fellesnevneren mellom IS og den tyrkiske hæren.

Innledningen til NATO-traktaten lyder som følger:

«Partene i denne traktaten bekrefter sin tro på formålene og prinsippene i De forente nasjoners pakt og sitt ønske om å leve i fred med alle folk og alle regjeringer. De er fast bestemt på å beskytte sitt folks frihet, fellesarv og sivilisasjon, basert på prinsippene om demokrati, individuell frihet og rettsstatsprinsippet.»

Artikkel 1 i traktaten lyder:

"Som det går fram av FN-pakten forplikter partene seg til å løse en internasjonal tvist hvor de er involvert med fredelige midler på en slik måte at internasjonal fred og sikkerhet og rettferdighet ikke trues, og å avstå i deres internasjonale forbindelser fra trusler om makt eller bruk av makt på noen som helst måte som er uforenlig med FNs formål."

NATOs generalsekretær, Jens Stoltenberg, sa imidlertid at Tyrkia har "rett til å forsvare seg, men dette må gjøres på en forholdsmessig og proporsjonal måte."

I tillegg til alle brudd på folkeretten utført av den tyrkiske staten, bør de berørte landene gripe inn for å stoppe de tyrkiske militære operasjonene i Afrin, som har nådd et krigsforbrytersk nivå.

Artikkel VIII i statuttene til Den internasjonale straffedomstolen, vedtatt i Roma 17. juli 1998, fastslår at med krigsforbrytelser menes:

(1) Grove brudd på Genèvekonvensjonene av 12. august 1949, nemlig noen av de følgende handlinger mot personer eller eiendom som er beskyttet i henhold til bestemmelsene i den relevante Genèvekonvensjonen:

- Omfattende ødeleggelse og tilegnelse av eiendom, som ikke er begrunnet ut fra militær nødvendighet og som er utført ulovlig og ondskapsfullt.

(2) Andre alvorlige brudd på lover og sedvane som gjelder i internasjonale væpnede konflikter, innenfor rammen av folkeretten, nemlig en av de følgende handlinger:

- Å med vilje rette angrep mot sivilbefolkningen som sådan eller mot enkelte sivile som ikke tar direkte del i fiendtligheter.

- Å med vilje rette angrep mot sivile gjenstander, det vil si objekter som ikke er militære mål.

- Å angripe eller bombardere, uansett med hvilket middel, byer, landsbyer, boliger eller bygninger som ikke blir forsvart, og som ikke er militære mål.

- Å med vilje angripe bygninger dedikert til religion, utdanning, kunst, vitenskap eller veldedige formål, historiske monumenter, sykehus og steder hvor de syke og sårede er samlet, forutsatt at de ikke er militære mål.

SLUTT

Det Demokratiske selvstyret i Rojava - Den nordsyriske myndigheten for utenriksforhold.

Komiteen for forberedelse av dokumentasjon og filer,

Rojava, Nord-Syria - Qamishlo, 5/02/2018

E-post: d.k.derve.r.x@gmail.com